

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดบริเวณที่ดินป่าเขาสนามเพรียง ในท้องที่ตำบลโกสัมพี
ตำบลลานดอกไม้ตก ตำบลนาบ่อคำ ตำบลทรงธรรม และตำบลนครชุม
อำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร
ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

พ.ศ. ๒๕๒๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๒๘

เป็นปีที่ ๔๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราช
โองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดบริเวณที่ดินป่าเขาสนามเพรียง ใน
ท้องที่ตำบลโกสัมพี ตำบลลานดอกไม้ตก ตำบลนาบ่อคำ ตำบลทรงธรรม
และตำบลนครชุม อำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร ให้เป็น
เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๐๓ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าเขาสนามเพรียง ในท้องที่ตำบลโกสัมพี ตำบลลานตอกไม้ตก ตำบลนาบ่อคำ ตำบลทรงธรรม และตำบลนครชุม อำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๒๘”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้บริเวณที่ดินป่าเขาสนามเพรียง ในท้องที่ตำบลโกสัมพี ตำบลลานตอกไม้ตก ตำบลนาบ่อคำ ตำบลทรงธรรม และตำบลนครชุม อำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ศิริสุลลันท

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจาก ป่าเขาสนามเพรียง ในท้องที่ตำบลโกสัมพี ตำบลลานดอกไม้ตก ตำบลนาบ่อคำ ตำบลทรงธรรม และตำบลนครชุม อำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร เนื้อประมาณ ๑๐๑ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๖๓,๑๒๕ ไร่ มีสภาพ ภูมิประเทศเป็นเทือกเขาโดดเดี่ยว สภาพป่าสมบูรณ์มาก มีแหล่งน้ำและแหล่ง อาหารของสัตว์ป่าอุดมสมบูรณ์ มีสัตว์ป่านานาชนิดอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก เช่น เลียงผา หมูป่า เสือโคร่ง หมี เก้ง ชะนี ค่าง ลิง ไก่ป่า และนกชนิดต่าง ๆ ฉะนั้น เพื่อรักษาไว้ซึ่งพันธุ์สัตว์ป่าและให้เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าโดยปลอดภัย รวมทั้งเป็นการช่วยบ่งกันรักษาต้นน้ำลำธารและป่าไม้มอบอยู่ในพื้นที่แห่งนี้ให้คงอยู่ อย่างถาวรตลอดไป สมควรกำหนดบริเวณที่ดินป่าดังกล่าวให้เป็นเขตรักษาพันธุ์ สัตว์ป่าตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๐๓ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้